

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Έν 'Αθήναις φρ. 15.—Έν δι ταίς έπαρχ. φρ. 16.—Έν τῷ έξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, 'Αριθ. 4, άπέναντι τῆς οίκίας Φιλίμωνος παρὰ τήν Πλατείαν Συντάγματος.—

ΦΑΤΙΝΙΤΣΑ

Ώνειροπολήσατέ ποτε δικτυωτά μυστηριώδη, και δικ-
 δρόμους σιγηλούς, θαλάμους τρυφηλῶς υπνώττοντας και
 κρατούντας τὰ παράθυρά των κεκλεισμένα ὡς κεκλεισμέ-
 να βλέφαρα, εὐνούχους μαύρους με φωνήν παιδιῶν και ὄρ-
 μαθὸν κλειδίων περι τὴν ὄσφυν, ἀνιαροὺς σπασμοὺς ἡδο-
 νῆς πασῶ χάσμων ἐπὶ τῶν στέρνων περιχαλλοῦς Κιρ-
 κασίας, ὀδάλισκας με ἀφρόπλαστον, ἀγχαλατώδη, ῥοδα-
 λὴν, σφριγῶσαν καλλονήν, λυσσῶσαν δι' ἐναγκαλισμοὺς
 και φιλήματα, χανοῦ με στήθη ἀναπαλλόμενα ἐλευ-
 θερα ἐπὶ σωμάτων καθειργμένων, ῥιγούσας ἐν τῇ σκιᾷ
 τοῦ χαρμεῖου, ἀλλὰ και πυρπολουμένας ὑπὸ τῶν ἐπιθυ-
 μιῶν των, δυστυχῆ κηρία τηκόμενα ὑπὸ τῆς ἰδίας των
 φλογός, δυστυχῆ ἀνθη θνήσκοντα ἐκ δίψης ἐντὸς τῶν
 πολυτίμων γαστρῶν των· ὠνειροπολήσατε ποτὲ ὀφθαλ-
 μοὺς μαύρους σπινθηροβολοῦντας και πλεξίδας ἐβενώδεις
 μαργαριτοκοσμήτους και δακτύλους γλυπτοὺς καταφόρ-
 τους ἀδαμαντοκολλήτων δακτυλίων, ὧν ἐν μόνον ἐξ-
 γοράζει εἰκοσι σκλάβας, και λευχειμονούσας τινὰς μορ-
 φὰς ἀποδιδρασκούσας λάθρα τὰ μεσάνυκτα ἐκ τοῦ κιο-
 σκίου, και σάκκους συνερραμμένους με συνταρασσόμενόν
 τι ἐν αὐταῖς ἀνθρώπινον ὄν, και ῥιπτομένους εἰς τὰ πρά-
 σινα κύματα τοῦ Βοσπόρου, ὑπὸ τὸ ἄχρον τῆς Σελήνης
 φῶς; ὠνειροπολήσατέ ποτε χονδροειδεῖς Κοζάκους με να-
 γάλικαν και κνοῦτον, χιονοστιβάδας ἀνθρωπίνους καταρ-
 κυλούσας ἀπὸ τῶν Οὐραλίων, μουζίκους σταυροκοπου-
 μένους και ἀποπνέοντας βότκιν και τσαῖ, παραχωμέ-
 νους εἰς τὰς γούνας των και τὰ ὑποδήματά των, ἀρκτοὺς
 ἐχούσας ἔσωθεν τὴν δорάν, ἡρωικὰ νευρόσπαστα ὀρμῶντα
 εἰς τὴν θάλασσαν ἢ τὸ πῦρ και κατακρημνιζόμενα ἀπὸ
 τοῦ ὑψηλοτέρου πύργου μάλις τὸ διατάξῃ ὁ ἀρχηγός των,
 βορρᾶν συμπηχθέντα εἰς σάρκας και κόκκαλα, κτήνη δικ-
 πρᾶττοντα πράξεις; ἡμιθέων, τυφλὴν τινα δύναμιν ὡς τὸ

πεπρωμένον, και ἀξιωματικοὺς νεκροὺς γνωρίζοντας ἀπ'
 ἔξω τὸν Βύρωνα και εἰς τὰς πτυχὰς τοῦ μανδύου των κρύ-
 πτοντας τὰ Ἀπηγορευμένα ποιήματα τοῦ Πούσκιν τὰ
 ὑβρίζοντα τὸν Αὐτοκράτορα και διὰ τὰ ὁποῖα εἶνε ἰβέ-
 βαιοι ὅτι θὰ τουφεκισθῶσι ἂν τὰ συλλάβωσιν ἐπ' αὐτῶν;

* *

Ὅστις ὠνειροπόλησεν αὐτὰ, ἄς καταβῇ εἰς τὸ Φάλη-
 ρον και θὰ τὰς ἴδῃ ὅλας αὐτὰς τὰς ὠνειροπολήσεις του
 εἰς τὴν Φατινίτσαν. Ζώσας, ἐνσάρκους, ὄρχουμένας ἐπὶ τῆς
 σκηπῆς πρὸς τὸν ῥυθμὸν τῆς μελωδικωτάτης μουσικῆς τοῦ
 κόσμου, ἐν μέσῳ καλλιτεχνικωτάτης και γραφικωτάτης
 διακοσμῆσεως· διότι τὴν Φατινίτσαν δὲν μεταβαίνει τις
 μόνον νὰ τὴν ἀκούσῃ ἀλλὰ, και νὰ τὴν ἴδῃ· αἱ σκηνογρα-
 φία αὐτῆς ἔχουσι τὸ συναρπάζον θέλητρον τοπειοῦ,
 πληροῦντος τὴν ψυχὴν μας με τὴν δρόσον του και τὴν
 πρασιναῖδα του.

Ἡ ὑπόθεσις εἶνε τὸ ἥττον πάντων ἐνδιαφέρον ἐν τῇ
 Φατινίτσα· εἰς τὰ μελοδράματα ἢ ὑπόθεσις χρησιμεύει
 ἀπλῶς ὡς ἀφορμὴ· ὁμοιάζει με τὰ χρωματισμένα ἐκεῖνα
 παραπήγματα τῶν ἐκθέσεων τὰ χρησιμεύοντα μόνον ὡς
 θῆκαι ἢ στηρίγματα τῶν ἐκθεμάτων· ὁμοιάζει με τὸ
 σῶμα κυριῶν τινων, εἰς ἃς τοῦτο χρησιμεύει ὡς ἀφορμὴ
 νὰ δεικνύουν ταῖς φούσταις των.

* *

Φατινίτσα λοιπὸν θὰ εἴπῃ μουσικὴ τοῦ Suppé. Ὁ
 Suppé εἶνε ὁ προσφιλέστατος μελοποιὸς τοῦ Βοσκαίου. Καὶ τὸν
 ἀνευρίσκει, τὸν ἀναγνωρίζει τις εἰς τὴν Φατινίτσαν. Κατ'
 ἐμὲ ὁ Suppé ἔχει ἐνίοτε ἐκλάμψεις Μυσσέ. Ἐχει τὴν
 ἀφθονον, τὴν ἀληθῆ ἐμπνευσιν, τὴν ἡδυπάθειαν, τὴν
 ἰδιοτροπιαν, τὸ ἀπρόοπτον, τὸν αἰσθηματικὸν σκεπτικι-
 σμὸν τοῦ ποιητοῦ τῆς Ναμουᾶ. Ἡ μουσικὴ του εἶνε
 μουσικὴ τῶν αἰσθήσεων, εἶνε μελοποιία τῆς σαρκόσ· δὲν
 εἶνε οὔτε αἰθερία, οὔτε ἀγγελικὴ, εἶνε ἀνθρωπίνη. Προ-
 καλεῖ, θωπεύει, γαργαλίζει, σκανδαλίζει, ἐκνευρίζει.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Περίεργος μανία αυτή ή του τρικουπικού κόμματος... Μαδιάμ Τρικούπη, να τὰ 'δῆ όλα κάτω και μόνον εν ἐπάνω, τὸ προσφιλὲς, τὸ τρυφερόν, τὸ κομματοφόρον ἐπι- τῆδευμα τῶν ὑπαλλήλων.

'Ἴδου δικτὶ οἱ 'Αρχαῖδες λατρεύουν 'Αχμετ τὸν 'Αρχμ- πη. Ὑπάρχει περὶ αὐτοῦ ἐπιπέδον τῆς ἑξήκοντος ἐπὶ τῆς δεκάτου τρίτου αἰῶνος.

'Ἴδου και ἐν ἐπιπέδον τῆς θεοβλαβείας τοῦ 'Αχμετ 'Αρχμπη. Συνεσκέπτοντο αὐτὸς και οἱ φίλοι του—οἱ συναγμα- τάρχαι—και τινες τῶν συνυπουργῶν του, ὅταν πρό τοῦ βομβαρδισμοῦ τῆς 'Αλεξανδρείας.

Μετὰ τοῦτο ὁ ὑπηρέτης τῶ φέρει λεκάνην και ψιθυρί- ζων ῥητὰ τοῦ Κορναίου πλύνεται.

Ἐπειτα βάζει τῆς κάλλταις του, τὰ ὑποδήματα του,

τυλίξει τὸ χαλί του και ἀνκλαμβάνων πάλιν τὴν προε- δρεῖαν λέγει μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας :

— Τὸ τελεσίγραφον θ' ἀπορρίψθῃ.

Αὐτὰ ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ 'Αδιλλιάκτου τοῦ Ροσεφόρ, φίλου προσωπικοῦ τοῦ 'Α- ραμπῆ.

Εὐχάριστος δημοσιεύομεν τὴν κάτωσι δὴλωσιν τοῦ κ. Παυλοπούλου, ἡν ἀποδεχόμεθα ὡς ἀληθῆ. Τῶ συγχαίρο- μεν δὲ διότι πρῶτος αὐτὸς ἐκ τῶν Κρατουμεταρρχῶν ἐ- λαβε τὸ θάρρος να δηλώσῃ ὅτι θεωρεῖ δικαίως τὰς ἀξιώ- σεις τῶν βαπτοεργατῶν και σκέπτεται μετ' ἀδελφικῆς περὶ αὐτῶν στοργῆς.

Εἰς τὸ ἀστνομικόν δελτίον βλέπομεν ἀναγγραμμένας κλοπὰς παλαιῶν ὄρολογιῶν, βραχιῶν, κενδηλίῶν και πατσασουρῶν... Ἐπιτίθει τὸ ἀστυνομικόν Δελτίον, τόνον μι- κρόν, ἐρ' ὃ πρέπει να ἐνωθοῦν αἱ φυλακαὶ τῆς Αἰγίνης και τοῦ Τριγγέτα και τοῦ Μεδρσεῖ και τοῦ Κόκλα εἰς ἓνα μέγαν περίβολον.

'Ἐπικροτοῦμεν μετὸ ὅλην μας τὴν δύναναι τὴν ἰδέαν τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σύρου και Τήνου κ. Μεθοδίου, τοῦ να συγχευνοῦσιν αἱ ἐν τῶ μέσῳ τῆς ἐδδομάδος συμ- πύπνουσαι ἐορταὶ μετὰ τῆς Κυριακῆς και να συνεορτά- ζωνται μετ' αὐτῆς.

του εἰς τὸ καπηλεῖον ἡ και παρέχει ἀκόμη. Καὶ ἐξυπηρ- τῆν ἐπαύριον ἐκνευροσμενος, μὴ κισθανόμενος ὀρεξιν διὰ τὴν ἐργασίαν, μετ' ὁμων ὀσθλάκιον, δαπανήσας εἰς μάτην ὅσα εἶχε κερδίσει, μόνον και μόνον διὰ τὸ χατῆρὶ ἐνός ὅστις ἔτυχε ἐκείνην τὴν ἡμέραν πρὸ χιλίων τῶσων ἐτῶν ν' ἀνασκολοπιθῇ, ἡ ν' ἀπαγχονισθῇ ὑπὲρ τῆς πίστεως. Καὶ οὕτω ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὁ ἐργάτης μεταπίπτων αἰφνης ἀπὸ τῆν ἐργασίαν εἰς τὴν ἀργίαν, ὡς ὁ ὀδοὺς ἀπὸ τῆν θερμότητα εἰς τὸ ψῦχος, διαφθί- ρεται, ἡ ὀκνηρία ἀρχίζει να γαργαλίξῃ τὸ σῶμα ἐκεῖνο τὸ βρακλέον, τὸ ἔχον τοὺς βραχιόνας διὰ τὴν σφύραν ἡ τὸν πέλεκυν ἡ τὴν σκαπιάνην, και ὅχι ὅπως τοὺς ἀκουμ- βᾶ ἐκλελυμένους ἐπὶ τῶν τραπέζων τῶν καταργηθῶν.

'Ἄλλαχού ἀν ἡ δυστυχία μαστιζῇ τὰς ἐργατικὰς τά- ξεις, οἱ κοινωνιολογικοὶ ὅροι εἶναι ὄλους διάφοροι παρ' ἡμῖν τοῖς 'Ἐλλήσι μῖα τῶν μεγαίστων αἰτίων τῆς ἐλαεί- νῆς καταστάσεως μας εἶναι και αἱ πολλαὶ ἐορταί, αἱ ὀ- ποταὶ εἶναι κειρὸς πλέον να καταργηθῶσι.

'Ἐκ Πατρῶν πάλιν μᾶς ἀναγγέλλεται κατὶ καλὸν—ἡ σύστασις 'Εολιτικοῦ Συλλόγου, τοῦ ὀποίου τὸν Κε- νονισμὸν δημοσιεύει ὁ φιλόπατρις ἐπαρχιώτης συνάδελφος Φορολογούμενος, ὅστις βεβᾶτως θὰ συνετέλεσε πολὺ εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοιοῦτου σωματείου διὰ τῆς ἐν παντὶ φύλλῳ του τόνσεως τῶν ἰδεῶν ὑπὸ τὴν σημαίαν τῶν ὀποίων ἰδρύεται ὁ Σύλλογος.

ἀτμοσφαιραν λοιπὸν τῶσῳ ὕγιᾶ και διαυγῆ ἡξίξει να γεννηθῇ Πολιτικός Σύλλογος σπουδαίος, οὐχὶ παρῳ- δία, οὐχὶ παιδιὰ, οὐχὶ παλαιστρα λόγων, λίμας, ἀνοησιῶν, χιμαιριῶν, κοινοτοπιῶν, ὄλης τῆς ἀνεξάντλη- του βωμολιχῆς πνευματικῆς χυδαιότητος, προϊόντος ἀκρά- του ἀμαθείας μεμυγμένης μετ' ἀσελγούς ἀναιδείας. Τοι- οῦτον ἐννοοῦμεν τὸν Πολιτικὸν Σύλλογον τῶν ἀγαπη- τῶν Πατριῶν και ὡς τοιοῦτον τὸν χαιρετίζομεν θερμὸ- τερον ὑπὲρ πάντα ἄλλον, διότι εἰμεθα και ἡμεῖς ἐξ ἐ- κείνων ὀσιντες ἀγωνιζόμεθα να ἀποδιώξωμεν τὴν πολι- τικὴν ἀπὸ τῆς ἀσφικτικῆς ἀτμοσφαιρας εἰς ἡν τὴν περιέ- κλεισιν τὰ μεγάλα ὀνόματα, τὰ κκοῦρρα συμφέροντα, οἱ ἀκναιδέστεροι χαρακτήρες, τὰ ἀμαθέστερα ὄντα, ἡ ἡρωί- κῶς ἡ πατριαρχικῶς ἀνηχηθῶσα βλακεία, οἱ ἐπαγγελημα- τία κκατσικοκλέρταρ, τὰ σαθηὰ, ὁ ῥητινίτης και τὰ εἰ- κσοικτοκάρικα.

'Ἡ ἰδέα τοῦ κ. Λεκατσᾶ να μεταβῇ εἰς Πάτρις και να δοκιμασῇ τὸν θιάσον του εἰς ἐπαρχιακὸν τὸ πρῶτον δη- μόσιον, ὡς γίνεται τοῦτο ἐν Εὐρώπῃ, και διὰ τοὺς θιά- σους ἐν γένει και διὰ τοὺς κκαλλιτέχνας ἐν μέρει, ἀπέβῃ ἀτυχῆς.

Ἐκ Πατρῶν πάλιν μᾶς ἀναγγέλλεται κατὶ καλὸν—ἡ σύστασις 'Εολιτικοῦ Συλλόγου, τοῦ ὀποίου τὸν Κε- νονισμὸν δημοσιεύει ὁ φιλόπατρις ἐπαρχιώτης συνάδελφος Φορολογούμενος, ὅστις βεβᾶτως θὰ συνετέλεσε πολὺ εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοιοῦτου σωματείου διὰ τῆς ἐν παντὶ φύλλῳ του τόνσεως τῶν ἰδεῶν ὑπὸ τὴν σημαίαν τῶν ὀποίων ἰδρύεται ὁ Σύλλογος. Συνήθως—ἡμεῖς τοὺς ἀρχι- στον—τὰς ἀγγελίαις προμοσίαν συλλόγων μάλιστα ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ὀπου τὰ ἰδρύματα αὐτὰ ἐγγλωτοποιήθησαν μετὰ ὀργου—ὑποδεχόμεθα μετὰ μειδιάματος περιπρο- νητικωτάτου και οὐδὲ λόγον καταδεχόμεθα να κμάωμεν περὶ αὐτῶν. Διότι πάντοτε ὑπὸ τὰ ὀρατῆ τῶν προγράμ- ματα κρύπτονται ἡ ὀρατῆ μαρικὶ ἡ δυσειδεῖς ἰδιοφρέλαιαι· ἀλλ' εἰς τὴν πολιτικὴν και κοινωνικὴν ζωὴν τῶν Πα- τρῶν ἔχομεν ἰδιζῶσαν ἀδυναμίαν.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΜΙΣΗ ΤΟ ΦΥΛΛΟ.

Ἐσκέπασε τὸν νοῦ μου κατάμυρρη νεφέλη,
καὶ δὲν ἔμπορεῖ δυὸ στίχους μονάχα νὰ γεννήσῃ . . .
ὁ τυπογράφος ὕλη φωνάζει ὅτι θέλει
κι' ἄς εἶναι ὅ,τι εἶναι, τὸ φύλλο νὰ γεμίσῃ.
Λοιπὸν σὰν εἶναι ἔτσι, τὴν πένα μου φουχτόνω,
καὶ μὲ σπουδὴ ἀρχίζω χαρτιὰ νὰ μουντζουρώνω.

Μήπως κι' αὐτοὶ οἱ Ἄγγλοι ἔσακώθησαν ἀκόμη
μὲ τοῦ Ἀχμέτ Ἀράμπη τὸ ἄγριο ἀσκέρι,
νὰ πλημμυρῆσουν μ' αἷμα βουνά, λαγκάδια δρόμοι,
νὰ πέσουν πάλι μπόμπαις, νὰ γίνῃ νταραβέρι;
Ἄλλὰ κι' ἐκεῖνοι στέκουν χαζοὶ ὡσὰν κι' ἐμένα,
καὶ τάγματα καινούρια προσμένουν ὀλοένα.

Κρίμα σὲ σὰς, Ἐγγλέζοι! . . μ' αὐτὰ κι' αὐτὰ θὰ χάσω
ὄση κι' ἐγὼ ὡς τώρα ὑπόληψι σὰς εἶχα·
μὲ τὴν ὑπομονή σας μοῦ ἔρχεται νὰ σκάσω . . .
τοῦ Ἀραμπῆ ἀκόμη δὲν κόψατε τὸν βῆχα;
Πῶ! πῶ! μασκαραλῆκι! κανεῖς σας δὲν μ' ἐμπνέει,
κι' ὁ Ἄλισον, κι' ὁ Σίμωρ, κι' ὁ Γάρνετ Οὐέλσλέϋ.

Ἐ! ἔγιναν τὰ τρία ἐξάστιχα ὡς τώρα,
ἀλλὰ ὁ τυπογράφος ἀκόμη θέλει ὕλη·
μοῦ φαίνεται πῶς πῆρα ἔστους στίχους λίγη φόρα,
κι' ἀπ' τὴν πολλή μου βία μοῦ φεύγει τὸ κονδύλι.
Καὶ ὅμως ἔχω τόση γιὰ στίχους ἀηδία,
ποῦ μοῦρχειται κι' ἐμένα νὰ κάμω ἀπεργία.

Καὶ τί καλὰ τρώντι θὰ ἦτο ν' ἀπεργήσῃ
κι' ἡ φόρα τῶν λογίων καὶ τῶν καλαμαράδων!
Αὐτὴ τὴν ἀπεργία καθεὶς θὰ τὴν ὑμνύσῃ
καλλίτερ' ἀπ' ἐκεῖναις τῶν δυστυχῶν καλφάδων.
Καὶ ἴσως τότε μόνο τὸ ἔθνος θὰ προκόψῃ,
ἄμα ὁ νέος Ἕλληνας χέρια καὶ γλῶσσα κόψῃ.

Αὐτὰ τὰ λέμε ὄλοι, ἀλλ' ὅμως δὲν πειράζει
νὰ σὰς τὰ ξαναψάλλω, ἀγαπητοὶ μου φίλοι·
τὸ ξέρω πῶς καθεὶς σας μ' αὐτὰ ἀηδιάζει,
ἀλλὰ ὁ τυπογράφος γυρεύει κι' ἄλλη ὕλη.
Τὸ ξέρω πῶς μοῦ πρέπει γι' αὐταῖς τῆς σάχλαις ξύλο,
ἀλλὰ μὲ συγχωρεῖτε, κι' ἐγέμισε τὸ φύλλο.

Souris.

ΜΕΤΕΚΟΜΙΣΘΗ ΤΟ ΜΕΓΑ

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς προτέρας του θέσεως ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ Ἑρμοῦ, εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς Ἰσόγειον τῆς
Οἰκίας **Κ. Λελοῦδα**, μεταξύ τῶν καταστημάτων
Στεφ. Γαθαλά καὶ **Ι. Κοκοροπούλου**.

ΤΣΙΓΑΡΕΤΑ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ, ἀπὸ
9 ἕως **12** δρ. ἡ **χιλιὰς** πωλοῦνται εἰς πολὺ καλῶς
ποιότητος ἐν τῷ παντοπωλείῳ **Ἰωάννου Λαλου-**
πίωτη, παρὰ τὴν Ἀγορὰν, Ὀδὸς **Αἰόλου**. Καὶ ὁ καπνίσων
ἐσφραγθῆσεται!

ΕΝ ΣΥΡΑ.

Εἰς τὸ περίφημον] ἐξοχικὸν] [ξενοδοχεῖον] **Τρυγόνα**
ἐνοικιάζονται δωμάτια μετὰ καὶ ἀνευ ἐπίπλων.

ΟΙΝΟΙ ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ὀδὸς Σταδίου **ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ** Ὀδὸς Σταδίου
(Ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου)

ΟΙΝΟΙ ΛΕΥΚΟΙ ἀρωματικώτατοι, λεπτότα-
τοι, νέκταρ διὰ θεοῦς, ποίησις τῶν τραπεζῶν, μὲ τὰ
φρούτα ἰδίως ἀπαράμιλλοι.

ΟΙΝΟΙ ΜΕΛΑΝΕΣ πλήρεις ζωῆς, δυναματι-
κοί, βάλαμον, μὴ φέροντες καμμίαν ζάλην, **ἄδοιοι**.

ΕΚΑΣΤΗ ΦΙΑΛΗ λευκοῦ τιμᾶται μόνον
1 δραχμῆς.

ΕΚΑΣΤΗ ΦΙΑΛΗ μέλανος τιμᾶται μό-
νον **90 λεπτῶν**.

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν **Κεντρι-**
κὴν Ἀποθήκην διότι ἡ μεγίστη δημοτικότης τῶν οἴ-
νων τούτων προκαλεῖ τὰς παραποιήσεις.

ΟΙΝΟΙ ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

Ὀδὸς Σταδίου ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου.